

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan, Iurie Diaconu,

juducând în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar, declarat de către avocatul Țurcan Vasile în numele inculpatului Mihov Ivan, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017, în cauza penală, în privința lui

Mihov Ivan XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 03.08.2015 pînă la 23.02.2017;

Instanța de apel de la 24.03.2017 pînă la 12.12.2017;

Instanța de recurs de la 27.02.2018 pînă la 17.04.2018.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 23 februarie 2017, Mihov Ivan a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată lui Mihov Ivan a fost suspendată condiționat fixându-i perioada de probațiune de 4 ani.

Acțiunea civilă înaintată de Mititelu Dorin a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, Mihov Ivan, la 11 mai 2008, aproximativ la ora 23⁰⁰, aflându-se la discoteca „Star Trec”, amplasată pe str. Kiev 7, mun. Chișinău, împreună cu Lipca Petru, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, au început să o agrezeze pe Mariasova Elena în incinta discotecii, iar ulterior la ora 04³⁰ la ieșirea din local din nou au agresat-o, exprimându-se cu cuvinte necenzurate în adresa ei.

Intervenind în conflictul în cauză pentru a o apăra pe prietena sa Mariasova Elena, care a fost agresată, Patlati Nicolae a fost lovit de către Lipca Petru cu palma peste față, iar Mihov Ivan l-a lovit cu o sticlă în regiunea capului pe cet. Mititelu Dorin, cauzându-i vătămări corporale ușoare, confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr. 582 din 09.03.2009-10.03.2009.

Astfel, Mihov Ivan a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea sau cu încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, avocatul Vasile Țurcan în numele inculpatului Mihov Ivan, a declarat apel, prin care a solicitat, casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatul Mihov Ivan să fie achitat de sub învinuirea adusă în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

În motivarea cererii de apel s-a invocat că, circumstanțele, analizate și apreciate în coroborare cu depozițiile lui Mihov Ivan care a declarat că, leziunile corporale i-au fost cauzate de partea vătămată și de amicii săi, demonstrează faptul că, declarațiile părții vătămate, depuse și la acest capitol, sunt lipsite de veridicitate, inventive și dubioase.

Referitor la lovitura cu o sticlă de bere, care chipurile a aplicat-o acuzatul, circumstanță determinată pentru calificarea acțiunilor lui Mihov Ivan pe indicii art. 287 alin. (3) Cod penal, sunt relevante următoarele circumstanțe:

Poliția, care la scurt timp s-a prezentat la fața locului, nu a depistat sticla de bere sau cioburi ale acesteia, iar prestația acestui organ constatat și de urmărire penală este prezumată ca fiind una legală și diligentă, fiindcă la acest capitol nu a fost supusă obiecțiilor, inclusiv și apriori - nici din partea acuzării.

În timpul urmăririi penale și a confruntării cu acuzatul, partea vătămată mai întâi nu l-a recunoscut pe Mihov Ivan, iar apoi a declarat că, nu cunoaște cine l-a lovit cu sticla, dar s-a exprimat precum că, odată ce acuzatul stă în fața lui la confruntare, înseamnă că, anume acesta i-a aplicat lovitura. Partea vătămată a mai declarat că, el personal nu l-a lovit pe Mihov Ivan, dar poate cineva din amicii lui i-au aplicat lovituri, însă el n-a văzut acest fapt (*f.d. 151*).

Nemijlocit în procesului de judecată partea vătămată a reiterat că, el personal nu a văzut cine i-a aplicat lovitura cu sticla, invocând doar faptul că, din partea opusă în incident participau doi necunoscuți.

La baza sentinței de condamnare a lui Mihov Ivan au fost puse și declarațiile martorului Patlati Nicolae, acestea în principiu fiind calificată ca o probă cu caracter determinant. Conform rechizitoriului rezultă că, în timpul urmăririi penale martorul a declarat că, în seara incidentului, de prietena sa - Mariasova Elena, s-au apropiat doi băieți necunoscuți și au început să o agreseze și s-o numească cu cuvinte necenzurate atât în interiorul discotecii, cât și afară - la ieșire. Când el a intervenit, aceștia au început să-i sucească mâinile.

Din sentință mai rezultă că o probă pusă la baza condamnării lui Mihov Ivan, care la fel reprezintă declarațiile martorului Patlati Nicolae, este procesul-verbal din 07 octombrie 2013, prin care martorul l-a recunoscut pe acuzat pe fotografie (*f.d. 52-53*).

Însă, această procedură a fost efectuată cu semnificative încălcări, fiindcă: în timpul audierii la urmărirea penală, Patlati Nicolae nu a depus declarații în legătură cu care semne l-ar putea recunoaște pe Mihov Ivan și recunoașterea a fost efectuată pe xerocopii a imaginilor de pe fotografii, dar nu pe viu, în condiția în care la acel moment Mihov Ivan nu se afla în căutare penală, și se afla în Republica Moldova.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Țurcan Vasile în numele inculpatului Mihov Ivan, cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că, inculpatul Mihov Ivan a săvârșit infracțiunea incriminată prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod

penal - huliganismul, adică acțiunile atenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism au obrăznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea sau cu încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

Instanța de apel a considerat că, versiunea inculpatului privind nevinovăția sa în comiterea infracțiunii încriminate, reprezintă doar o strategie de apărare și de eschivare a inculpatului de la răspundere penală.

Raportând motivele invocate în apel la materialele cauzei penale, instanța de apel a conchis că argumentele invocate de partea apărării nu își găsesc confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale, motiv pentru care instanța a respins apelul nominalizat ca fiind nefondat.

Instanța de apel a reținut că huliganismul este o infracțiune care face parte din categoria celor ce prejudiciază relațiile sociale cu privire la ordinea publică. Desconsiderarea deplină a ordinii publice o demonstrează dorința făptuitorului de a profita de un pretext neînsemnat pentru răfuiala cu victimă, iar în frecvente cazuri, pretextul pentru săvârșirea infracțiunii din motive huliganice este, în genere, aproape imposibil de identificat. Aceasta deoarece un astfel de pretext este în totală necorespondență cu fapta comisă și cu urmările produse de aceasta. Trăsăturile motivelor huliganice sunt capacitatea de actualizare culminantă și spontană; ușurința cu care e săvârșită infracțiunea; reacția neadecvată a făptuitorului; făptuitorului îi aduce satisfacție însuși faptul comiterii infracțiunii. În cazul infracțiunii de huliganism, aceste trăsături specifice ale motivelor huliganice se concretizează în lipsa evidentă de respect față de societate și normele etice general acceptate; conduita făptuitorului care reprezintă o provocare manifestă ordinii publice; conduita făptuitorului condiționată de dorința de a se contrapune altor membri ai societății și de a-și demonstra sentimentul de desconsiderare a acestora.

Instanța de apel a menționat că obiectul material al infracțiunii art. 287 Cod penal, îl reprezintă corpul sau bunurile mobile sau imobile.

Obiectul juridic special al infracțiunii de huliganism are un caracter simplu atunci când această infracțiune se exprimă în acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită. În cazul dat, obiectul juridic special îl constituie relațiile sociale cu privire la ordinea publică, apărute împotriva infracțiunii de huliganism.

Obiectul juridic principal îl constituie relațiile sociale cu privire la ordinea publică apărute împotriva infracțiunii de huliganism.

Obiect juridic secundar îl formează relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea sau libertatea psihică (morală) a persoanei.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 287 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, ori în acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Latura subiectivă a infracțiunii de huliganism se caracterizează, în primul rând, prin intenție directă. Motivele acestei infracțiuni sunt motive huliganice.

În acest sens, instanța de apel a subliniat că una dintre condițiile necesare (nu și suficiente) pentru aplicarea răspunderii conform art. 287 Cod penal, este ca inițiator al încăierării sau al certe să fie nu victima, dar făptuitorul; făptuitorul să provoace conflictul pentru a se răfui cu victima. Totodată, motivele huliganice trebuie să fie condiționate de dorința făptuitorului de a se opune celor din jur, de a-și demonstra atitudinea sfidătoare față de ei.

Instanța de apel a considerat că în ședința de judecată s-a dovedit cu certitudine că inculpatul Mihov Ivan este vinovat de comiterea infracțiunii de huliganism agravat, fiind demonstrat că el, fără careva motive întemeiate, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, în prezența mai multor persoane, l-a agresat pe Mititelu Dorin, aplicând o lovitură cu sticlă în regiunea capului, astfel încât în acțiunile lui Mihov Ivan se regăsesc elementele infracțiunii de huliganism.

Instanța de apel a menționat că, vinovăția inculpatului Mihov Ivan a fost demonstrată cu certitudine în baza probelor cercetate în instanța de judecată și anume: declarațiile părții vătămate Mititelu Dorin, a martorului Patlati Nicolae, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie - acțiune procesuală efectuată la 07.10.2013 în cadrul căreia de către martorul Patlati Nicolae a fost recunoscut Mihov Ivan ca fiind acea persoană care l-a lovit cu sticla pe partea vătămată (f.d. 52-53); procesul-verbal de confruntare - acțiune procesuală efectuată la 23.06.2015 între învinuitul Mihov Ivan și martorul Patlati Nicolae, în cadrul căreia martorul a concretizat că anume învinuitul este acea persoană care l-a lovit pe Mititelu Dorin cu sticla în partea dreaptă a capului, iar învinuitul Mihov Ivan și-a menținut poziția sa în ce privește faptul că nu a aplicat careva lovituri cu sticla (f.d. 150); procesul-verbal de confruntare - acțiune procesuală efectuată la 26.06.2015 între învinuitul Mihov Ivan și partea vătămată Mititelu Dorin, în cadrul căreia partea vătămată a concretizat că dînsul nu a lovit pe nimeni, de asemenea și învinuitul Mihov Ivan și-a menținut poziția sa în ce privește faptul că nu a aplicat careva lovituri cu sticla (f.d. 151); raport de examinare medico-legală nr. 2168 din 13.05.2008 - potrivit căruia la Mititelu Dorin s-au constatat pe obrazul drept lateral de pliul nazo-labial 2 plăgi liniare, oblic verticale, cu lungimile de 4,5 și 2,8 cm, marginile relativ regulate, capetele ascuțite, cu edem al țesuturilor moi adiacente. Plăgile tăiate, excoriațiile în regiunea facială pe dreapta au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect dur, contondent, cu suprafața de interacțiune liniară (posibil cu cioburi din sticlă), ce conduce la dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămări corporale ușoare (f.d. 39); raport de expertiză medico-legală nr. 592/D din 09.03.2009 - potrivit căruia la Mititelu Dorin s-au constatat plăgi tăiate, excoriațiile în regiunea facială pe dreapta au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect dur-contondent, ce conduce la dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămări corporale ușoare (f.d. 43); probe care sunt pertinente, concludente, utile, veridice și coroborează între ele și demonstrează înafara oricăror dubii vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate, pe care instanța de fond le-a pus la baza deciziei de condamnare a lui Mihov Ivan.

Instanța de apel a menționat că, instanța de fond întemeiat a apreciat critic declarațiile acestuia, or după cum s-a stabilit, Lipca Petru a participat în comun cu Mihov Ivan la crearea conflictului iscat cu Patlati Nicolae, Patlati Elena și Mititelul Dorin, care în rezultat a dus la săvârșirea de către Mihov Ivan a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal. Mai mult după cum rezultă din explicațiile martorului Lipca Petru, acesta a declarat că nu a văzut cum Mihov Ivan l-a lovit cu sticla în regiunea capului pe Mititelu Dorin, prin urmare nu a confirmat sau infirmat că astfel de acțiuni din partea inculpatului Mihov Ivan, au avut sau nu au avut loc, fapt ce pune la dubiu relevanța declarațiilor martorului Lipca Petru, raportate la declarațiile martorului acuzării Patlati Nicolae care în ședința de judecată a confirmat că inculpatul Mihov Ivan l-a lovit pe Mititelu Dorin cu sticla în cap.

Instanța de apel a respis argumentele părții apărării, precum că inculpatul Mihov Ivan a fost agresat de partea vătămată Mititelu Dorin fapt confirmat prin raportul de expertiză, or ultimul nu a depus plângere la procuratură pe faptul acțiunilor părții vătămate. Alegațiile apărătorului precum că inculpatul a considerat conflictul neînsemnat din care motiv nu a depus plângere sunt lipsite de logică și neîntemeiate.

La fel instanța de apel a respins argumentul părții apărării precum că prezentarea spre recunoaștere a fost efectuată cu încălcări, or potrivit art. 116 alin. (6) Cod de procedură penală, în cazul în care prezentarea persoanei spre recunoaștere este imposibilă, recunoașterea se poate face după fotografia acesteia, prezentată împreună cu fotografiile a cel puțin 4 alte persoane te nu se deosebesc esențial între ele. Toate fotografiile se anexează la dosar. În legătură cu prezentarea spre recunoaștere a persoanei se întocmește un proces-verbal conform prevederilor art. 260 și 261, cu excepția că cel recunoscut nu ia cunoștință la moment de procesul-verbal de recunoaștere și nu îl semnează. Astfel, instanța de apel a constatat că, reieșind din faptul că inculpatul Mihov Ivan nu se prezenta la citațiile OUP, recunoașterea persoanei s-a efectuat în baza fotografiilor, fapt ce nu contravine prevederilor articolului menționat.

Cît privesc argumentele părții apărării privind tergiversarea acțiunilor de urmărire penală. Instanța de fond s-a expus destul de explicit, reducând pedeapsa inculpatului drept recompensă cu aceste încălcări potrivit art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală.

La fel instanța de apel a menționat că prima instanță s-a expus argumentat asupra alegațiilor părții apărării precum că punerea sub învinuire a inculpatului Mihov Ivan la 31.01.2015 a avut loc cu încălcarea art. 287² alin. (3) Cod de procedură penală, care prevede că în cazul în care urmărirea penală este suspendată, în cauza penală nu se admite efectuarea acțiunilor de urmărire penală, instanța îl consideră neîntemeiat, or după cum rezultă din materialele cauzei penale, inculpatul Mihov Ivan a fost pus sub învinuire la data de 30.12.2014 fiind inițiate și investigații în vederea căutării învinuitului Mihov Ivan (f.d. 87, 100), iar urmărirea penală a fost suspendată ulterior la 26.01.2015 (f.d. 89).

Prin ordonanța Procurorului adjunct al Procurorului Rîșcani, mun. Chișinău, G. Botnaru din 27.11.2008 s-a dispus anularea ordonanței de refuz în începerea urmăririi penale din 31.07.2008 ca fiind ilegală și începerea urmăririi penale pe cazul dat, pe semnele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal. (f.d. 14). În motivarea ordonanței s-a indicat că conform raportului de examinare medico-legală nr. 2168 din 13.05.2008 lui Mititelul Dorin i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare, cu

dereglarea sănătății de durată (de la 6 dar nu mai mult de 21 zile), astfel ordonanța de refuz în începerea urmăririi penale din 31.07.2008 este ilegală, din care motiv urmează a fi anulată deoarece în cadrul controlului s-a stabilit circumstanțele care rezultă elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Prin urmare instanța întemeiat a conchis că, ordonanța Procurorului adjunct al Procurorului Rîșcani, mun. Chișinău, G. Botnaru din 27.11.2008 privind anularea ordonanței de refuz în începerea urmăririi penale și începerea urmăririi penale a fost emisă având la bază raportul de examinare medico-legală nr. 2168 din 13.05.2008 prin care s-a stabilit că lui Mititelul Dorin i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare, cu dereglarea sănătății de durată (de la 6 dar nu mai mult de 21 zile) servind ca temei și fapte noi descoperite încadrând acțiunile inculpatului Mihov Ivan în prevederile art. 287 alin. (3) Cod penal și anume huliganismul adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită tu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

Cu privire la argumentul avocatului Țurcan Vasile precum că, ordonanța Procurorului adjunct al Procurorului Rîșcani, mun. Chișinău, G. Botnaru din 27.11.2008, sub aspectul nulității, contravine Hotărîrii Curții Constituționale a R. Moldova nr. 12 din 19.07.2015 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 287 alin. (1) din Codul de procedură penală, instanța de apel a constatat că, prima instanță corect și întemeiat a respins argumentul respectiv, or potrivit art. 26 alin. (7) din Legea nr. 317-XIII din 13.12.1994 cu privire la Curtea Constituțională, hotărârile Curții Constituționale produc efect numai pentru viitor.

De asemenea, conform părții descriptive a sentinței, instanța de fond la aplicarea pedepsei a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75-78 Cod penal, de caracterul prejudiciabil și gradul de pericol social al faptei comise, infracțiunea comisă de inculpat, a luat în considerație gravitatea relațiilor sociale lezate.

Astfel, instanța de fond corect a considerat oportună și eficientă în sensul corectării și reeducării inculpatului, stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare cu suspendare, considerând că scopul legii penale de reeducare a inculpatului și restabilire a echității sociale poate fi atins și fără izolarea inculpatului de societate.

Instanța de apel a conchis că, concluzia instanței de fond corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de individualizare și stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii, în corespundere cu Partea generală și specială a Codului penal.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Vasile Țurcan în numele inculpatului Mihov Ivan, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1), pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu transmiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel. Recurentul invocă aceleași motive ca și în cererea de apel menționate la pct. 3. De asemenea, apărătorul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor și anume, declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzării sunt contradictorii, procesul-verbal de recunoaștere de către martorul Patlati Nicolae a inculpatului pe fotografie este efectuată cu încălcări; raportul de examinare medico-legală nr. 2168 din 13.08.2018, neîntemeiat a

fost apreciat critic de către instanță; lipsește obiectul cu care a fost săvârșită infracțiunea.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de avocatul Vasile Țurcan în numele inculpatului Mihov Ivan, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestui recurs, deoarece instanța de apel s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra vinovăției inculpatului. Din textul deciziei rezultă că s-a analizat obiectiv probele administrate și hotărârea cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare și corespunde prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul în raport cu materialele cauzei și temeiurile invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că, acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

În conformitate cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Din conținutul art. 427 Cod de procedură penală rezultă că, temeiurile pentru recursul ordinar declarat împotriva deciziei instanței de apel nu pot fi decît de drept, fiind determinate expres de lege. Temeiurile menționate pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel. Astfel, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

Potrivit conținutului recursului, recurentul invocă temeiuri de drept prevăzute pct. 6), 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, conform cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Referitor la prezența în speță a erorii de drept invocată de recurent prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dacă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, Colegiul penal lărgit constată că o astfel de eroare în prezenta cauză nu și-a

găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Totodată, Colegiul penal lărgit amintește că, rezultând din jurisprudența constantă a Curții Europene motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit remarcă faptul că, potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel judecând apelul avocatului declarat în numele inculpatului, a respectat prevederile legale sus-enunțate, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, totodată fiind cercetate suplimentar probele administrate de prima instanță, și în așa mod corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Mihov Ivan în săvârșirea infracțiunii incriminate, concluzie a cărei motivare a fost pe larg expusă în pct. 4.1. din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs o însușește și motivarea căreia nu o consideră necesar de a o reitera.

Colegiul penal atestă că, în sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului declarat de către avocat în numele inculpatului, precum și motivele adoptării soluției.

Cu referire la eroarea de drept indicată în recurs prin prisma pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii, Colegiul lărgit subliniază următoarele.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Colegiul penal lărgit reține că, argumentele recurentului, prin care se invocă că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii, deoarece materialele cauzei penale nu conțin probe care să dovedească vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, nu și-a găsit confirmare, deoarece probele acumulate și

examinat de instanțele ierarhic inferioare au fost apreciate potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă că inculpatul Mihov Ivan a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală și a supus verificării declarațiile părții vătămate Mititelu Dorin, a martorului Patlati Nicolae, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie - acțiune procesuală efectuată la 07.10.2013 în cadrul căreia de către martorul Patlati Nicolae a fost recunoscut Mihov Ivan ca fiind acea persoană care l-a lovit cu sticla pe partea vătămată (f.d. 52-53); procesul-verbal de confruntare - acțiune procesuală efectuată la 23.06.2015 între învinuitul Mihov Ivan și martorul Patlati Nicolae, în cadrul căreia martorul a concretizat că anume învinuitul este acea persoană care l-a lovit pe Mititelu Dorin cu sticla în partea dreaptă a capului, iar învinuitul Mihov Ivan și-a menținut poziția sa în ce privește faptul că nu a aplicat careva lovituri cu sticla (f.d. 150); procesul-verbal de confruntare - acțiune procesuală efectuată la 26.06.2015 între învinuitul Mihov Ivan și partea vătămată Mititelu Dorin, în cadrul căreia partea vătămată a concretizat că dînsul nu a lovit pe nimeni, de asemenea și învinuitul Mihov Ivan și-a menținut poziția sa în ce privește faptul că nu a aplicat careva lovituri cu sticla (f.d. 151); raport de examinare medico-legală nr. 2168 din 13.05.2008 - potrivit căruia la Mititelu Dorin s-au constatat pe obrazul drept lateral de pliul nazo-labial 2 plăgi liniare, oblic verticale, cu lungimile de 4,5 și 2,8 cm, marginile relativ regulate, capetele ascuțite, cu edem al țesuturilor moi adiacente. Plăgile tăiate, excoriațiile în regiunea facială pe dreapta au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect dur, contondent, cu suprafața de interacțiune liniară (posibil cu cioburi din sticlă), ce conduce la dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămări corporale ușoare (f.d. 39); raport de expertiză medico-legală nr. 592/D din 09.03.2009 - potrivit căruia la Mititelu Dorin s-au constatat plăgi tăiate, excoriațiile în regiunea facială pe dreapta au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect dur-contondent, ce conduce la dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămări corporale ușoare (f.d. 43), în urma la ce a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de instanța de apel referitor la vinovăția inculpatului Mihov Ivan, expusă în pct. 4.1. a deciziei, considerînd că argumentele apărării cu privire la nevinovăția acestuia nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Cît privește motivul invocat de recurent precum că, lipsește obiectul cu care a fost săvîrșită infracțiunea, Colegiul penal lărgit menționează că, faptul aplicării loviturii de către Mihov Ivan cu o sticlă în regiunea capului pe cet. Mititelu Dorin cauzându-i vătămări corporale ușoare, se confirmă prin declarațiile părții vătămate, a martorului Patlati Nicolae, precum și raportul de expertiză medico-legală nr. 582 din 09.03.2009-10.03.2009, astfel încît în acțiunile lui Mihov Ivan se regăsesc elementele infracțiunii de huliganism.

Mai mult decît atît, Colegiul penal lărgit consideră necesar a menționa că, potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform

materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum îl propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

De asemenea instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, menționate în pct. 5 din decizie, sunt identice cu cele invocate în apel și ele au format obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare argumentată, așa cum este indicat în pct. 4.1 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-a însușit-o și a cărei reluare nu se mai impune.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, în speță nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului prezența erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Cu referire la temeiul invocat de recurent în baza pct. 12) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit atestă că, o astfel de eroare în speța dată nu se constată, deoarece, supunând verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocată de recurent în baza pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul lărgit a statuat ca fiind legală și întemeiată concluzia instanței de apel privind recunoașterea vinovăției inculpatului Mihov Ivan în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs și-a însușit-o și în acest sens nefiind necesară o reinterpretație.

Mai mult ca atât, recursul nu conține o motivare în baza cărei norme urmau a fi încadrate acțiunile inculpatului Mihov Ivan decât cele incriminate conform art. 287 alin. (3) Cod penal, respectiv în situația în care inculpatul nu recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate.

Reieșind din argumentele sus-menționate, Colegiul lărgit conchide că în speța dată nu se constată eroarea de drept prevăzută de pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Cu referire la argumentul avocatului Vasile Țurcan în numele inculpatului Mihov Ivan precum că ordonanța Procurorului adjunct al Procurorului Rîșcani, mun. Chișinău, G. Botnaru din 27.11.2008, sub aspectul nulității, contravine Hotărârii Curții Constituționale a R. Moldova nr. 12 din 19.07.2015 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 287 alin. (1) din Codul de procedură penală, Colegiul penal lărgit menționează că, ordonanța de refuz în începerea urmăririi penale din 31.07.2008 care ulterior a fost anulată de către Procurorul adjunct al Procurorului Rîșcani, mun. Chișinău, G. Botnaru la 27.11.2008, nu cade sub incidența art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală.

Referitor la argumentele avocatului Țurcan Vasile în numele inculpatului Mihov Ivan privind tergiversarea acțiunilor de urmărire penală, Colegiul penal lărgit susține poziția instanței de fond și de apel care s-au expus destul de explicit, reducând pedeapsa inculpatului drept recompensă cu aceste încălcări potrivit art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală.

Astfel, reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia că, temeiurile invocate de recurent prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat de avocatul Țurcan Vasile în numele inculpatului

Mihov Ivan, deoarece la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-418 Cod de procedură penală adoptând o hotărâre legală și întemeiată, de aceea se impune decizia de respingere a recursului ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Țurcan Vasile în numele inculpatului Mihov Ivan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017, în cauza penală, în privința lui *Mihov Ivan XXX*, cu menținerea hotărârei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **15 mai 2018**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu